

Samenvatting van de preek over zondag 41 van de Heidelbergse catechismus (1)

Lezen: Genesis 1 : 26 – 31 en 2 : 18 – 25

Op vele bladzijden spreekt Gods Woord over huwelijk en seksualiteit, om te beginnen op een heel positieve manier. We begeven ons dus niet op glad ijs, maar op Bijbelse grond.

Thema: *Man en vrouw in de lichtkring van Gods schepping*

1. als man en vrouw door God geschapen

De Heere Jezus en de apostelen grijpen steeds met nadruk terug op de schepping. De zesde dag bracht de kroon op Gods werk: de mens. God hield met het oog op de schepping van de mens zelfs een beraad met Zichzelf! (Genesis 1:26)

Psalm 8 bezingt welke duizelingwekkende positie de mens onder alle schepselen heeft gekregen. Alleen hij is naar Gods beeld en gelijkenis geschapen.

Welke opdracht krijgen Adam en Eva? Ze mogen stadhouders van God zijn (zie 1:28).

God stelt de mens ook in relaties. Hij is aangelegd op de Ander (God) en op de ander (zijn naaste).

In de tweevoudigheid van man en vrouw ligt Gods bedoeling met het mens-zijn. Ze vullen elkaar aan, hebben elkaar nodig. Dat geldt dus niet alleen gehuwden!

In vers 28 plaatst de Heere de mens onder Zijn zegen en opdracht: de aarde vervullen via voortplanting, met daaraan gekoppeld: het bewind over de dierenwereld.

Een opdracht die man en vrouw alleen sámen kunnen vervullen. God heeft de voortplanting aangewezen als de manier waarop het menselijk geslacht wordt uitgebreid. Seksualiteit is dus niet vies of verkeerd, maar een prachtige gave van God. De aantrekkingskracht tussen de twee geslachten heeft God in ons gelegd. Al kan dat voor sommigen anders zijn: denk aan homoseksuele gevoelens.

Zo mogen we ook denken en spreken over de zegen van de vruchtbaarheid.

Gezinsvorming mag zeker een zaak van overweging zijn, maar niet op een autonome manier (waarbij we dus zelf de normen bepalen). Laat het een zaak van gebed zijn van man en vrouw sámen (zie Genesis 25:21).

2. als man en vrouw aan elkaar geschonken

In Genesis 2 lezen we van een soort close-up: een foto van dichterbij genomen. De schepping van man en vrouw wordt nu apart en in detail gezien.

Ook in Gen. 2:18 lezen we over een Goddelijke beraadslaging: er gaat iets bijzonders gebeuren.

De Heere zegt dat de mens een hulp nodig heeft. De vrouw is de 'hulp' van de man. Dat is niet 'hulpje', sloofje. Het woord wordt in het O.T. 16 keer op de Heere toegepast: Hij is de Hulp van Zijn volk (zie bijv. Psalm 46 en 146).

Daarom is de titel 'hulp' een eer voor de vrouw. De man is hulpbehoevend!

De Heere bouwt Eva uit een rib van Adam – vergelijk een huis dat uitgebouwd wordt. 'De vrouw werd geboren uit Adams zij. Niet uit zijn hoofd om hem te overtreffen, niet uit zijn voeten om door hem vertreden te worden; maar uit zijn zij, om zijns gelijke te zijn; onder zijn arm om door hem beschermd te worden en nabij zijn hart om door hem bemind te worden' (uitspraak van een rabbijn).

Vervolgens brengt de Heere de vrouw bij Adam. Zie wat we uitspreken in het gebed bij de huwelijksbevestiging.

Geloven we dat? Danken we er (nog steeds) voor?

Adam reageert enthousiast.

Meteen doorziet hij de nauwe verwantschap met zijn 'hulp': ze zal Manninne heten.

Vers 24 tekent het proces en het resultaat van het samengaan van een man en een vrouw.

Fase 1: 'de man zal zijn vader en moeder verlaten'. Naar twee kanten: ouders moeten hun kind niet blijven claimen, zoon of dochter moet leren om de ouders te verlaten en zich aan die ander te hechten.

Fase 2: 'hij zal zijn vrouw aankleven'(SV). Onlosmakelijk verbonden. Je ontvangt elkaar dus niet vrijblijvend. 'Aankleven' wijst op het sluiten van een verbond. Daarom is het huwelijk in de Bijbel een publieke zaak: het wordt onder getuigen gesloten.

Daarom geen ongehuwd samenwonen.

Fase 3: 'en zij zullen tot één vlees zijn'. Een allesomvattende levensgemeenschap, lichamelijk en geestelijk. De juiste plaats van de seksuele gemeenschap is dus: in het huwelijk, en niet ervóór.

Gods orde is zo wijs en goed. Seksuele gemeenschap is de bezegeling van het verbond dat je samen voor Gods aangezicht gesloten hebt.

In die diepe verbondenheid valt de schaamte over de eigen naaktheid weg (vers 25).

Wat was het in het paradijs rein en zuiver. Vandaag moeten we waken tegen alles wat dat mooie ontheiligt.

En als je ongehuwd bent? Ook dan deel je in allerlei contacten met mensen; je bent ook mens-in-relatie.

Niet ieder heeft de opdracht om te trouwen, ook al kan er wel degelijk een stil en sterk verlangen naar zijn. Dat mogen we ook aan de Heere vertellen.

Hebben we als gemeente oog voor elkaar, bijv. ook voor weduwen en weduwnaren?

Zie Jakobus 1:27!

Boven alles en ieder gaat de Heere; Zijn nabijheid sterkt en leidt.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Op welke manier vullen een man en een vrouw elkaar aan?
2. (vooral voor jonggehuwden): Spreken jullie samen over seksualiteit en gezinsvorming en bidden jullie er samen ook voor? Welke dingen mogen bij een verantwoorde gezinsvorming meewegen en welke niet?
3. (als u getrouwd bent): Dankt u de Heere in het bijzijn van uw man/vrouw voor de ander? Zo niet, zou u het vanavond niet eens doen?
4. (als u/jij ongehuwd bent): Beleeft u/jij het ongehuwd zijn als een gave, als een moeite of als een weg die de Heere met u/jou gaat, ondanks een verlangen naar een levenspartner? Of nog anders?
5. Wie in uw eigen wijk (zie de bladzijden 93-111 in de gemeentegids) zou u in deze maand blij kunnen maken met aandacht of een bezoekje, overeenkomstig Jakobus 1:27?

Voor de kinderen:

Lees eens Genesis 2:7 en Genesis 2 : 21 en 22.

Hoe maakte de Heere God Adam, en hoe maakte Hij Eva? En waarom horen ze bij elkaar?